

gribende Betydning for ham. Jeg er overbevist om, at, naar det ærede Medlem har forandret sit Standpunkt, saa har han vistnok andre Grunde dertil foruden dem, han har anført.

J. M. Hansen: Hvad jeg yttrede, da jeg forrige Gang havde Ordet, var, at man ikke kunde udfinde Regler for en fuldstændig retfærdig Fordeling af Skatten, og jeg har i Udvalget, som det ærede Medlem vil vide, stadig stridt for en Nedsættelse af Kjøbstædernes Contingent, fordi jeg fandt, at der var paalagt dem for Meget; jeg har i dette Punkt været uenig med alle de øvrige Medlemmer af Udvalget. Dernæst skal jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at det bedste Beviis for, — naar der overhovedet behøvedes noget Beviis derfor —, at man ikke vil kunne udfinde Regler for en fuldstændig retfærdig Fordeling, er, at man har været nødt til at lade en Trediedeel af det Bidrag, som et Amt skal udrede igjennem sine Communer, fordele efter Amtsraadets Skjøn; det bedste Beviis for at man ikke selv antager, at Reglerne i saa Henseende kunne udfindes, er, at man har været nødt til at tye til vedkommende Autoritets Skjøn. Jeg har ikke været istand til her at opstille Regler, fordi jeg har maattet erkjende, at der ikke kan udfindes saadanne Regler, hvorefter Skatteevnen tilfulde vil kunne udfindes. Den eneste Regel, der kan opstilles, er, at man paalægger en Mand en vis Skatteprocent af den Indtægt, han har, uden Hensyn til noget Andet. Den Skattelov, som Regjeringen har indbragt, var indbragt som en Hjælpeskattelov, bygget paa Procentsystemet; dette kan ikke modsiges, thi det er vitterligt, og derfra maatte jeg gaae ud ved min Bestemmelse om, hvorledes jeg vilde stille mig til Loven, og dette udtalte jeg strax ved Sagens første Behandling. Hvis overhovedet det ærede Medlem havde Ret i, at jeg skulde have forandret min Mening, saa var det jo slet ikke givet dermed, hvad han vilde bevise, at jeg havde svigtet en truften Aftale. Det var dette, som han begyndte med at ville bevise, da han sidst havde Ordet, men hvorfor det skortede ham paa Beviis. De Forhandlinger, der have været

førte om de to Systemer, vise mig, at Contingentsystemet ikke er holdbart til Brug for flere Aar. Vi hørte under Sagens første Behandling et æret Medlem, som holdt paa Contingentsystemet, udtale sig temmelig stærkt imod, at man havde forandret Fordelingen af Summerne, saaledes som steet er her, og han anførte som en Dabel, at man ikke havde holdt sig til den første Fordeling; man seer altsaa, at der kan gøres forskellige Meninger gjældende om, hvorvidt den truften Fordeling er rigtig eller ikke, og det er derfor givet, at der altid maa komme noget Vilkkaarligt ind i saa Henseende.

Ordføreren: Det er ikke uden Medlidskab, at jeg tilsidst tager Ordet overeensstemmende med min Pligt som Ordfører; thi for det Første har jeg en Vølelse af, at Thingets ærede Medlemmer allerede ere temmelig trætte af den langvarige Discussion, og for det Andet troer jeg ogsaa, at ethvert Medlem især omtrent har dannet sig en Mening om, hvorledes han vil stemme, saa at jeg, naar jeg ikke var Ordfører, ganske vist ikke vilde opholde det ærede Thing i dette Dødblik. Men der er ogsaa andre Grunde, som gjøre det til et utalnemmeligt Arbejde for mig som Ordfører nu at tage Ordet. Jeg kan ikke sige Andet, end at jeg ikke er tilfreds med de Forandringer, som ved 3die Behandling bleve vedtagne her, og jeg har langtfra den Tro til Procentsystemet, som det nu foreligger, som jeg havde til det, som det forelaa, forinden disse Forandringer bleve vedtagne. Ikke desto mindre er min Tro paa Contingentsystemets Uholdbarhed og Nødvendigheden af Antagelsen af Procentsystemet saa stor, at jeg selv med de Skamfænger af Procentsystemet, som det har lidt ved Sagens 3die Behandling, foretrækker dette System, og jeg troer at maatte anbefale Thinget at vedtage det istedetfor Contingentsystemet. Procentisternes Stilling her er jo særdeles vanskelig paa Grund af den formelle Stilling, som Sagen indtager. Det er fra flere Sider, og navnlig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger), gjort gjældende, hvilke Vanskeligheder Sagen vilde møde ved at komme til et Fællesudvalg. Jeg kan villig indrømme, at ordent-